

милингитѣ (Μιληγγοί);³⁶ но и двѣтѣ тѣзи словѣнски области, които дълго врѣме съществували като самостоятелни, никога не сж влизали въ състава на българската държава. Много южни словѣни, както казахме, не прѣминали Дунава и останали да живѣятъ въ Панония, Дакия и другитѣ заддунавски области. Голѣма частъ отъ тѣхъ влизали въ състава на българската държава, но за тѣхнитѣ области нѣма никакви извѣстия, освѣнъ за Срѣмъ, който въ началото на XI в. е билъ българска областъ и тамъ е князувалъ българскитѣ князь Сирманъ.

§ 6.

Възникване на областитѣ.

Южнитѣ словѣни, когато се заселили на Балканския полуостровъ, били прѣминали прѣзъ първитѣ стѣпала на човѣшкото развитие, намирали се въ послѣдното стѣпало на варварството и имали, ако не пълни и ясни, то поне доста опрѣдѣлени понятия за държава и държавно устройство. Какъ пъкъ и за колко врѣме тѣ сж минали прѣзъ двата периода на човѣшкото развитие, дивачеството и варварството, и какъ се е развилъ общественитѣ имъ животъ, историята не знае. Обикновено за основа на социалната имъ организация се взима домътъ, въ който сж обитавали свързанитѣ чрѣзъ близко сродство люде. Начело на дома стоялъ домакинътъ, който обикновено билъ най-стариятъ между равнитѣ по между си мжжки членове, които и го избирали. Когато пъкъ родътъ чрѣзъ раждане се увеличавалъ и поради това се затруднявало съвмѣстното живѣние на всички членове, тогава една частъ отъ тѣхъ се отцѣпвала и основавала

³⁶ Porph. III, 22. „Ἀνίγαγε πρὸς αὐτὸν κῆριν Ῥωμανὸν περὶ τε τῶν Μιληγγῶν καὶ τῶν Ἐξεριτῶν, ὅτι ἀποστατήσαντες οὐ πείθονται οὔτε στρατιῆσιν οὔτε βασιλικῇ κελεύσει ὑπήκουσιν“ . .